

Nr 9.

Ankom till riksdagens kansli den 2 juli 1914 kl. 1 e. m.

*Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om
ändring av rubriken nr 555 i tulltaxan.*

(1:a avd.)

Närvarande: herrar K. G. Karlsson, Nilsson i Bonarp, Hammarström, Ollas A. Ericsson, Eklund, Lyckholm, Antonsson, frih. Fleming, Bäckström, Jespersen, frih. Palmstierna, Röing, Sandler, Rune, Jeansson i Kalmar, Källman, Jonsson i Hökhult, Danström, K. A. Nilson och Hamrin.

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 130, har herr *Jeansson* i Kalmar, med åberopande av en av honom vid innevarande års första riksdag väckt motion (nr 120), hemställt, »att riksdagen ville besluta, att rubriken nr 555 i gällande tulltaxa måtte erhålla följande ändrade lydelse:

säckar: tydligen använda *fria.»*

Enligt 1889 års tulltaxa voro nya, tomma säckar åsatta tull lika med den vävnad, varav de bestode, med tillägg av 10 procent av tullbeloppet; och var i övrigt föreskrivet, att synbart brukade säckar skulle åtnjuta tullfrihet.

I en vid 1890 års riksdag väckt motion hemställdes, att tullfriheten för synbart brukade säckar måtte upphävas, och att i följd härav tullbestämmelsen för säckar måtte erhålla följande lydelse: *Säckar*, tomma:

Bihang till senare riksdagens protokoll 1914. 7 saml. 9 häft. (Nr 9.) 1

Utskottet.
Historik.

tullbehandlas lika med den vävnad, varav de bestå, med tillägg av 10 procent. Till stöd härför framhöll motionären, bland annat, hurusom det vore en förhållandevis lätt sak att få nya säckar att se synbart brukade ut och sålunda tullfritt införda i riket. Bevillningsutskottet ansåg sig visserligen icke kunna tillstyrka, att verkligen brukade säckar tullbehandlades såsom nya, men då ett förtydligande av uttrycket »synbart brukade» syntes utskottet önskvärt i syfte att förekomma sådana underlev, som motionären antytt, hemställde utskottet, att under rubriken *säckar* orden »synbart brukade» måtte utbytas mot »tydligt brukade och slitna». Denna utskottets hemställan bifölls av riksdagen. Rubriken *säckar* erhöll sålunda följande avfattning:

Säckar:

nya, tomma; tullbehandlas lika med den vävnad, varav de bestå, med tillägg av 10 procent.
tydligt brukade och slitna *fria.*

Under var och en av riksdagarna åren 1895, 1899 och 1902 väcktes motioner med yrkande att, till skydd för den inhemska juteindustrien, tydligt brukade och slitna säckar måtte åsättas samma tullsats som nya säckar, men samtliga dessa motioner blevo, i enlighet med bevillningsutskottets hemställan, avslagna. Hos 1903 års riksdag gjorde bevillningsutskottet, med begagnande av sin befogenhet enligt 40 § riksdagsordningen, framställning om ändring i bestämmelserna om tullbehandling av säckar. Utskottet yttrade därvid, bland annat, att rubriken *säckar* i dess då gällande avfattning icke vore uttömmande. Till riket infördes nämligen säckar, vilka väl vore brukade och således icke kunde hänföras till nya säckar, men icke heller så mycket brukade, att de kunde betraktas såsom slitna och således borde åtnjuta tullfrihet. Det syntes därför utskottet lämpligt, att nämnda rubrik så avfattades, att därunder inbegreps även brukade men ej slitna säckar. För sådant ändamål erbjöde sig två utvägar, nämligen antingen att i rubriken såsom en underavdelning upptaga tydligt brukade, men ej slitna säckar med viss bestämd tullsats, eller ock att i rubriken mot varandra ställa tydligt brukade och slitna säckar samt andra säckar, till vilka då skulle hänföras såväl nya som brukade, men ej slitna säckar med en gemensam tullsats för båda dessa slag. Sistnämnda utväg föreslogs av utskottet, som därvid framhöll bland annat, att största delen av de begagnade säckar, som importerades, finge antagas vara av den beskaffenhet, att säckarna kunde betraktas såsom slitna. Det av 1903 års bevillningsutskott sålunda

framställda förslaget bifölls av riksdagen. Till följd härav erhöi tulltaxerubriken säckar följande lydelse:

Säckar, tomma:

tydiligen brukade och slitna *fria.*
 andra; tullbehandlas lika med den vävnad, varav de bestå,
 med tillägg av 10 procent.

Enligt nu gällande tulltaxa hava motsvarande bestämmelser följande avfattning:

Säckar:

555. tydiligen brukade och slitna *fria.*
 556. andra (s. k. droppsäckar härunder inbegripna): tullbehandlas
 lika med den vävnad, varav de äro tillverkade, med
 tillägg av 15 procent av tullbeloppet.

Ändringarna i rubriken 556 äro tillkomna efter förslag av 1906 års tulltaxekommitté.

Begagnade tomsäckar hava under de senare åren hit till riket importerats i avsevärda kvantiteter, såsom framgår av nedanstående siffror:

Statistik.

År	Värde i kronor
1903	466,464
1904	461,893
1905	502,697
1906	530,744
1907	722,797
1908	721,508
1909	666,628
1910	813,501
1911	759,108
1912	702,500

Det torde vara huvudsakligen gödselmedels-, cement- och kvarnindustrierna, vilka såsom emballage använda begagnade tomsäckar.

Motionären.

Motionären har såsom skäl för sitt förslag, att i rubriken 555 orden »tydiligen brukade och slitna» måtte utbytas mot »tydiligen använda», åberopat till en början den olikformighet i tillämpningen, till vilken den nuvarande formuleringen med sin vädjan till det rent subjektiva omdömet givit anledning. Vidare har motionären, med förmälan att å somliga tullplatser gällande bestämmelse tillämpats så, att endast verkligt trådslitna säckar fått införas tullfritt, framhållit, att en så sträng tolkning icke kunde antagas hava varit av riksdagen avsedd. Syftet med den medgivna tullfriheten — att bereda vissa industrier tillgång till billigare emballage — skulle nämligen med en sådan tolkning förfelas, enär en verkligt sliten säck uppenbarligen icke kunde användas såsom emballage.

Generaltullstyrelsen.

Innan utskottet företagit detta ärende till slutlig behandling, har utskottet funnit önskvärt att erhålla generaltullstyrelsens utlåtande i anledning av motionen och har därför i föreskriven ordning gjort framställning härom, med begäran att styrelsen måtte särskilt uttala sig rörande möjligheten att ordna tullbehandlingen av ifrågavarande artikel så, att säckar, så snart de använts såsom emballage, vore tullfria, utan att likväl kraven på nödig trygghet mot missbruk behövde eftergivnas.

Med eget utlåtande har generaltullstyrelsen numera överlämnat yttranden i ämnet av packhusinspektionerna i Stockholm, Göteborg och Malmö.

Motionärens påstående om olikformighet i tullbehandlingen av säckar vid skilda tullplatser har bestyrkts av packhusinspektionen i Stockholm. Inspektionen i Göteborg har vitsordat, att svårighet ofta möter att avgöra, till vilken grad säckar skola vara slitna för att kunna tullfritt utlämnas, under det att inspektionen i Malmö meddelat, att rubriken 555 där tolkats på sådant sätt, att säckar för att kunna utlämnas tullfria måste vara slitna så, att revor uppstått eller stoppningar nödvändiggjorts för deras vidare användning.

Generaltullstyrelsen har i sitt utlåtande framhållit, att avfattningen av sistnämnda rubrik givit anledning till olika tolkning, beroende på den subjektiva uppfattningen av säckarnas beskaffenhet, och styrelsen har förklarat sig i de många fall, som dragits under dess prövning, hava insett svårigheten att bedöma, huruvida gamla säckar bort såsom slitna åtnjuta tullfrihet eller icke.

För vinnande av det av bevillningsutskottet angivna syftet hava av ifrågavarande myndigheter olika förslag framställts. Packhusinspektionen i Göteborg har ifrågasatt, att rubriken 555 skulle avfattas sålunda:

»Säckar:

förut som emballage synbarligen använda *fria*», samt åtföljas av följande anmärkning:

»Det åligger varans angivare att vid förtullningstillfället avlämna avsändarens på tro och heder avgivna intyg, att säckarna varit såsom emballage använda.»

Generaltullstyrelsen har för egen del upptagit ett av packhusinspektionen i Stockholm formulerat förslag, enligt vilket rubriken 555 skulle behålla sin nuvarande avfattning, men till densamma skulle fogas en anmärkning av följande lydelse:

»Såsom tydliga slitna anses ej blott sådana säckar, vilka genom längre begagnande blivit verkligt trådslitna, utan jämväl sådana, vilka förete genom användningen uppkomna hål, bristningar i söm eller vid fäll eller eljest spår av slitning.»

Genom den av utskottet i detta ärende föranstaltade utredningen torde få anses vara uppvisat, att den nuvarande avfattningen av rubriken 555 i tulltaxan vållat väsentliga svårigheter vid tillämpningen och givit anledning till skiftande tolkningar. Önskvärdheten i tydlighetens intresse av en ändrad avfattning av gällande bestämmelser är därmed ådagalagd.

Vidkommande härefter den riktning, i vilken en ändrad avfattning bör sökas, finner utskottet, på sätt ovan antytts, önskvärt, att tullbehandlingen av ifrågavarande artikel kunde ordnas så, att säckar, så snart de verkligen använts såsom emballage och sålunda alltid blivit i viss mån slitna, finge tullfritt införas, utan att likväl kraven på nödig trygghet behövde eftergivnas. Sistnämnda krav avse att fortfarande bereda den svenska juteindustrien ett skydd, varav den torde vara nu i lika stort behov som då tullfriheten för tomsäckar år 1890, med hänsyn till denna industri, på sätt ovan nämnts begränsades. Rubriken bör sålunda, enligt utskottets mening, icke få en sådan lydelse, att möjlighet öppnas för en så vidsträckt tullfri import av säckar, som lär hava förekommit före sistberörda ändrings genomförande.

Av vad nu anförts torde framgå, att utskottet icke kunnat tillstyrka bifall till motionärens förslag, vilket i sak skulle innebära en återgång till 1889 års bestämmelse.

Den av packhusinspektionen i Göteborg föreslagna lydelsen av den ifrågavarande rubriken synes även den vara av huvudsakligen enahanda innebörd som sistnämnda bestämmelse. Med insikt om det olämpliga häri har inspektionen velat tillgodose kravet på kontroll genom föreskrift om ett av avsändaren på tro och heder avgivet intyg på sätt

*Utskottets
yttrande.*

ovan intagna, av sistnämnda inspektion föreslagna anmärkning närmare anger. Att grunda tullbehandlingen av ifrågavarande artikel på sådana intyg är enligt utskottets mening varken i och för sig tilltalande eller ur kontrollens synpunkt tillfredsställande. I förra hänseendet må anmärkas, att intygen skulle på tro och heder avgivas rörande förhållanden, vilka säkerligen mången gång i detalj komme att undandraga sig intygsgivarens prövning. I senare avseendet förtjänar beaktas, att intygen skulle avgivas av personer, vilkas uppfattning rörande deras betydelse man saknar möjlighet att påverka eller kontrollera och för vilka en tryckt blanketts ifyllande säkerligen lätt kunde komma att te sig såsom en tom formalitet och vilka slutligen i fråga om intygens avgivande icke äro underkastade ansvar inför svensk myndighet.

Den av generaltullstyrelsen förordade utvägen, att, med bibehållande av den nuvarande avfattningen av rubriken 555, genom en därvid fogad anmärkning giva närmare anvisning rörande den avsedda tullbehandlingen, har utskottet däremot kunnat ansluta sig till. I den av generaltullstyrelsen föreslagna formuleringen av anmärkningen har utskottet emellertid funnit sig böra föreslå en mindre ändring, som likvisst icke är av uteslutande redaktionell art, utan även avser att göra gränsen för de tullfria säckarna något vidare än den av tullstyrelsen ifrågasatta lydelsen synes ange. Under det att generaltullstyrelsen såsom hänförliga till tydligen slitna säckar anger *å ena sidan* sådana, som genom längre begagnande blivit verkligt trådslitna, och *å andra sidan* sådana, vilka förete genom användningen uppkomna hål, bristningar i söm eller vid fäll eller eljest spår av slitning, har utskottet velat låta det första ledet omfatta alla sådana säckar, vilka förete de i tullstyrelsens förslag uppräknade, mera grova tecknen på slitning, och till det andra ledet föra säckar, som eljest bära spår av slitning.

Med den ändring i gällande bestämmelser rörande tullbehandling av säckar, som utskottet sålunda går att föreslå, torde å ena sidan önskvärd tydlighet i avfattningen vara åstadkommen och å andra sidan vara sört för att de berättigade krav på tullfri införsel av till emballage använda säckar, som av intresserade industrier kunna uppställas, bliva tillgodosedda, utan att juteindustriens intressen blivit trädde för nära.

I anslutning till vad ovan anförts, får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, i anledning av herr Jeansons i Kalmar förevarande motion, II:130, besluta att till rubriken nr 555 i gällande tulltaxa skall fogas följande anmärkning:

Anm. Såsom tydligen slitna anses ej blott sådana säckar, vilka genom längre begagnande blivit verkligt trådslitna eller som förete genom användningen uppkomna hål eller bristningar i söm eller vid fäll, utan jämväl sådana som eljest bära spår av slitning.

Stockholm den 2 juli 1914.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.

Reservation:

av herrar *Bäckström*, frih. *Palmstierna*, *Röing*, *Sandler*, *Rune*, *Källman* och *Hamrin*, vilka yrkat bifall till motionen.
